Sag C-195/90 R

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Forbundsrepublikken Tyskland

»Transport — vejafgift«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. juni 1990 2715

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — foreløbige forholdsregler — præsidentens beføjelser i henhold til procesreglementets artikel 84, stk. 2
(EØF-Traktaten, art. 186; procesreglementet, art. 84, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
28. juni 1990 *

I sag C-195/90 R,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Rolf Wägenbaur og R. Gosalbo Bono, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøger,

* Processprog: tysk.

mod

Forbundsrepublikken Tyskland,

sagsøgt,

hvori der er indgivet begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på at få udsat gennemførelsen af loven af 30. april 1990 om afgifter for kørsel med tunge lastvogne på de tyske forbundshovedlandeveje (Gesetz über Gebühren für die Benutzung von Bundesfernstraßen mit schweren Lastfahrzeugen),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. juni 1990, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber anlagt sag i henhold til EØF-Traktatens artikel 169 med påstand om, at det statueres, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-Traktatens artikler 76, 95 og 5 ved at have vedtaget loven af 30. april 1990 om afgifter for kørsel med tunge lastvogne på de tyske forbundshovedlandeveje.

2 Ved særskilt dokument, der ligeledes blev indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. juni 1990, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 186 indgivet begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på, at Forbundsrepublikken Tyskland udsætter lovens gennemførelse, indtil der er afsagt dom i hovedsagen.

3 Kommissionen har udtrykkeligt anmodet om, at Domstolen, førend modparten har fremført sine bemærkninger, i medfør af procesreglementets artikel 84, stk. 2, afsiger kendelse om, at denne begæring om foreløbige forholdsregler tages til følge,

indtil der er afsagt kendelse til endelig afgørelse af proceduren om de foreløbige forholdsregler.

4 Det fremgår af sagens akter, at loven af 30. april 1990 om afgifter for kørsel med tunge lastvogne træder i kraft den 1. juli 1990.

5 Ved lovens artikel 1 indføres der en ny vejafgift (Straßenbenutzungsgebühr), som, med visse undtagelser, skal erlægges for kørsel på forbundsmotorveje og forbundsveje uden for tættere bebygget område med tunge lastvogne, hvis tilladte eller faktiske totalvægt i belæsset stand overstiger 18 tons, uanset i hvilket land køretøjet er indregistreret.

6 Den årlige vejafgift udgør mellem 1 000 og 9 000 DM, afhængig af køretøjets totalvægt i belæsset stand. Afgiften kan efter lovens regler indbetales for forskellige tidsrum, der kan fastsættes i dage (24 timer), uger eller måneder.

7 For den erlagte afgift udstedes en kvittering, som skal bero i køretøjet. Den fornødne kontrol udføres blandt andet af politiet og af toldvæsenet. Kontrollen ved medlemsstaternes grænser må kun foretages som stikprøvekontrol som led i en anden form for kontrol.

8 Ved lovens artikel 2 foretages tillige en ændring af loven om afgifter af motorkøretøjer (Kraftfahrzeugsteuer), hvorved motorkøretøjsafgiften for en begrænset periode nedsættes til en lavere sats, hvis størrelse afhænger af køretøjets totalvægt i belæsset stand, men som højst må udgøre 3 500 DM pr. år.

9 Det fremgår endvidere af sagens akter, at forslaget til den i sagen omhandlede lov blev forelagt Kommissionen til udtalelse den 21. marts 1989 i overensstemmelse med den procedure, der er foreskrevet i Rådets beslutning af 21. marts 1962 om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående undersøgelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet (EFT 1959-1962, s. 90).

10 I henhold til førnævnte rådsbeslutning afgav Kommissionen en udtalelse den 15. juni 1989, hvori den dels anførte, at den påtænkte nedsættelse af afgiften af motorkøretøjer kun ville komme tyske transportvirksomheder til gode, da transportvirksomhederne fra de øvrige medlemsstater i forvejen var fritaget for afgiften i kraft af bilaterale overenskomster, dels at den påtænkte nedsættelse af afgiftssatsen praktisk talt var af samme beløbsstørrelse som den påtænkte vejafgift. Vejafgiften ville derfor ikke medføre nogen byrde for de tyske transportvirksomheder, men udelukkende for transportvirksomhederne fra de øvrige medlemsstater, som derigennem ville blive tvunget til at betale vejafgiften uden samtidig at have ret til den nedsatte afgift for motorkøretøjer.

11 I sin udtalelse konkluderer Kommissionen, at de af Forbundsrepublikken Tyskland påtænkte forskrifter strider mod standstill-forpligtelsen i EØF-Traktatens artikel 76, hvorefter medlemsstaterne, så længe der endnu ikke er udformet en fælles transportpolitik i henhold til artikel 75, stk. 1, ikke uden Rådets enstemmige samtykke må ændre de bestemmelser, der gjaldt på transportområdet ved Traktatens ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder. I udtalelsen konkluderer Kommissionen endvidere, at de påtænkte forskrifter tillige strider mod blandt andet EØF-Traktatens artikel 95.

12 Efter lovens vedtagelse den 6. april 1990 tilsendte Kommissionen den 11. april 1990 de tyske forbundsmyndigheder sin åbningsskrivelse, efterfulgt af en begrundet udtalelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 169, stk. 1.

13 Kommissionens åbningsskrivelse og den begrundede udtalelse blev besvaret af de tyske forbundsmyndigheder ved skrivelser af 30. april og 22. juni 1990, og det blev gjort gældende, at loven har til formål dels at nedsætte motorkøretøjsafgiften for tunge lastvogne, som er meget høj efter en europæisk målestok, og derigennem udjævne konkurrencevilkårene, dels at forhøje det utilstrækkelige bidrag, som ydes for tunge lastvogne fra udlandet til dækning af udgifterne til det tyske vejnet. De tyske myndigheder anfører endvidere, at de vedtagne foranstaltninger ikke strider mod EØF-Traktatens artikel 76, da denne bestemmelse ikke indeholder nogen standstill-forpligtelse, men er et konkret udtryk for det generelle diskriminationsforbud. Hverken den nye vejafgift eller den nedsatte afgift for motorkøretøjer er imidlertid i sig selv diskriminerende.

14 I svarskrivelserne anfører de tyske myndigheder videre, at vejafgiften er i overensstemmelse med de retningslinjer, som Kommissionen selv har foreslået i sit forslag af 8. januar 1988 til Rådets direktiv om opkrævning af afgifter på tunge lastvogne med henblik på dækning af transportinfrastrukturomkostningerne. Desuden gælder loven kun i en begrænset periode, da den sættes ud af kraft i 1993 i håb om, at der i mellemtiden er foretaget en harmonisering af afgiftsreglerne.

15 Vedrørende uopsættelighedsbetingelsen har Kommissionen i sin begæring om foreløbige forholdsregler navnlig gjort gældende, at en ensidig indførelse af vejafgiften vil indebære en utålelig forstyrrelse af Fællesskabets offentlige orden og et alvorligt indgreb i transportmarkedets ligevægt, da afgiften udgør en trussel for et stort antal små og mellemstore virksomheders overlevelsesmuligheder.

16 I begæringen anfører Kommissionen videre, at vejafgiften vil kunne udløse gengældelsesforanstaltninger fra de andre medlemsstaters side, hvilket vil forstyrre markedet yderligere og ødelægge ethvert håb om fremskridt i bestræbelserne på at nå frem til en fælles politik.

17 Det bemærkes, at i henhold til procesreglementets artikel 84, stk. 2, kan Domstolens præsident tage en begæring om foreløbige forholdsregler til følge, førend modparten har fremført sine bemærkninger. Afgørelsen herom kan senere ændres eller ophæves, også ex officio.

18 På retsforhandlingernes nuværende stadium, hvor Forbundsrepublikken Tysklands regering endnu ikke har haft lejlighed til at tage videre stilling til Kommissionens begæring, er det ikke muligt at afgøre, om de foreløbige forholdsregler, der begæres iværksat, umiddelbart forekommer berettiget på baggrund af de retlige og faktiske omstændigheder, som Kommissionen har påberåbt sig under sagen.

19 De anbringender, som Kommissionen støtter sig på, forekommer dog ikke ud fra en umiddelbar betragtning at være grundløse og det kan ikke udelukkes, at de omstændigheder, som Kommissionen påberåber sig, vil være tilstrækkelige til, at uopsættelighedsbetingelsen er opfyldt, og at de begærede foreløbige forholdsregler skal anordnes.

20 Af disse grunde og under hensyn til sagens særlige omstændigheder, navnlig at lovens ikrafttræden er umiddelbart forestående, findes det af hensyn til ordnede retsforhold nødvendigt at opretholde status quo for så vidt angår transportvirksomhederne fra øvrige medlemsstater, indtil der er truffet en endelig afgørelse vedrørende begæringen om de foreløbige forholdsregler. Det bestemmes derfor, at Forbundsrepublikken Tyskland udsætter opkrævningen af den i loven af 30. april 1990 fastsatte vejafgift for så vidt angår køretøjer, som er indregistreret i de øvrige medlemsstater, indtil der er afsagt kendelse til endelig afgørelse af nærværende procedure om foreløbige forholdsregler.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

1) **For så vidt angår køretøjer, der er indregistreret i de øvrige medlemsstater, udsætter Forbundsreplikken Tyskland opkrævningen af den vejafgift, der er fastsat i loven af 30. april 1990 om afgifter for kørsel med tunge lasvogne på de tyske forbundshovedlandeveje, indtil der er afsagt kendelse til endelig afgørelse af nærværende procedure om foreløbige forholdsregler.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsætter.**

Således bestemt i Luxembourg, den 28. juni 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident